

lahkeste ja sõbralikult wastu, kui aga olid ära läi-nud, ütles tema oma rahwa wastu: „Waata, nemad kartawad meie wägge ja selle pärast tahawad meid meelitada, aga kui meie oleme Eestlaesed ärawõitnud, siis tahame tagasi tulles, selle pisukese Sakslaste hulgale ka otsa teha!“ Aga Westart, Semgalli rahwa wanem, kes kül alles pagan aga siiski risti-rahwa sõber oli, sai seda kiitlemise sõna kuulda. Külap mehel enesel oli ka hirm, et kui Litwa rah-was jo oleks Eesti-, Liiwi- ja Saksa-rahwas oma wõimuse alla saatnud, ega temalgi siis enam paremat oleks loota, kui ka nende ikke alla heita. Sellepä-rast tuli Westart ise Rija linna ja usuteles Saksu, et nemad ei pidanud mite Litwa rahwa sõna uskuma, sest et tema teaks, neid kahekeelsed olewad, ja et tema olle kuulda saanud, et nemad tahtwad tagasi tulles, sõbra näul Rija linna sisse tulla ja neid ära-rikuda. Sellepärast andis neile nõu, et nemad seda se läbi tühjaks teeksid, et ise sõdides Litwa rahwa wastu läheksid, ja lubas Westart siis ise ka nendega oma sõawäega seltsi tulla, kui nemad tahaksid temaga kindlat sõbra seadust teha. Saksad olid nüüd kimpus, sest nemad olid kahe wahel, kumb neid tahtis petta, kas Swelgate, kas Westart. Sellepärast tahtsid nüüd Westarti meelt katsuda, ja lubasid kül temaga sõbrust teha, kui tema enne igast külast oma Maalt ühe mehe Rija linna pandiks saata. Westart lubas seda hea meelega, läks koeu, tuli suure wäega jälle tagasi ja tõi ise pandi-mehi Rija. — Westart oma